

страдаятъ отъ толкова столѣтия невиннитѣ народи, които като бждатъ свободни, ще ти бждатъ отъ по-голѣма полза, отъ колкото една гнила държава, която само своята милость и твоитѣ пари я недопусчатъ да се срути.

„Братия българи! Дързостно прочее да скочимъ сички на оръжие противъ нашитѣ столѣтни огнетатели. Доста сме сълзи проливали, ето сега е сгодното врѣме.

„Чакайте само на първи знакъ, който ще ви се даде отъ Стара-Планина, пкъ тогава напредъ! — На рѣшителния и Богъ помага, а щастливата бждещностъ ще да ви задоволи за сичкитѣ ваши мжки и жертви, които сега послѣдний пжтъ, ще принесете прѣдъ жертвеника на отечеството за златната свобода“.

Отъ приврѣменото българско
правителство

Стара-Планина

мѣсець Априль 1869 лѣто.

Прѣзъ лѣтото 1869 г. станаха тукъ-тамъ въ България малки въстанически чети, но въпроса за българ. въстание изъ България и даже вѣнъ отъ България вълнува твърдѣ много умоветѣ на сички, които се интересуваха по този въпросъ. Обаче въ тая година черковний въпросъ занимаваше най-много духоветѣ въ България, защото той бѣше дошелъ въ крайната си фаза за разрѣшение.

При това полемиката между двѣтѣ наши партии, старитѣ наречени *нотаби* и партията на *българската интелигенция*, бѣше се усилила до краенъ степенъ.